Doğan Kardeş

SAYI 49 Doğan Türk 27 ARALIK 1970 75 KURUŞ

HAYVAN SEVGİSİ

ALTIN

8

JO'YU BÖLGE YÜZME KLÜBÜ, GÜNEY TAKIMIYLA YAPILACAK YARIŞMAYA ÇAĞIRMIŞTI. JO O GÜN OKULDA PEK HEYECANLIYDI...

TEBRİK EDERİZ JO...

SAĞOL, MAEY.

JO! KONUŞMA BAKAYIM!

İLK DERS YEMEK PİŞİRMEYDİ.

YÜZELLİ GRAM UN MU DEMİŞTİ, YOKSA YÜZELLİ GRAM TUZ MU?

UN TABİİ! NE YAPIYORSUN, BOMBA MI?

YEMEK DERSİNDEN MATEMATİĞE...

SÖYLE BAKAYIM JO; BİR ŞEYİ ON LİRA YA ALIP ONBİR BUÇUK LİRA YA SATARSAN, YÜZDE KAÇ KAZANÇ SAĞLAMIŞ OLURSUN?

ŞEY... EFENDİM... YÜZDE... DÖÇ!

BAKIYO... RUMİ BÜTÜN AKLIN YÜZMEDE, BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNDÜĞÜN YOK! KİM BİLİYOR?

BEN, EFENDİM! YÜZDE ONBEŞ!

ÖĞLE TATİLİ OLUNCA...

TOP OYNAYAN VAR MI?

OYNAYALIM JO HAYDİ!

KOŞ, JO!

DERKEN JO BÜTÜN HIZIYLA DÜŞTÜ...

BİR YERİN İNCİNDİ Mİ JO?

BİR ŞEY OLMADI YA?

HAYIR. DİZİM SIYRILDI BİRAZ. ALDIRMAYIN! HAYDİ DERS SAATİ GELDİ, GİDELİM!

O GÜN OKULDAN ÇIKARKEN...

ÇABUK! YOKSA YETİŞEMEYİZ..

PLAK MAĞAZASININ AÇILIŞINA YAMANLAR GELECEKLER MİYMİŞ

EVET, JO, SAAT DÖRT BUÇUKTA.

MADALYA

OLİMPİYAT OYUNLARI

SÜPER 3 GANGSTERLER ARASINDA

Hapisaneden kurtulan Çılgın Joe, iki adamıyla tiyatro yıldızı Cin-Kız'ı kaçırırlar. General Carson'un emri üzerine gangsterlerin peşine düşen Süper 3 ekibinden Yumurcak Cin-Kız'ı gangsterlerin otomobilinde görür.

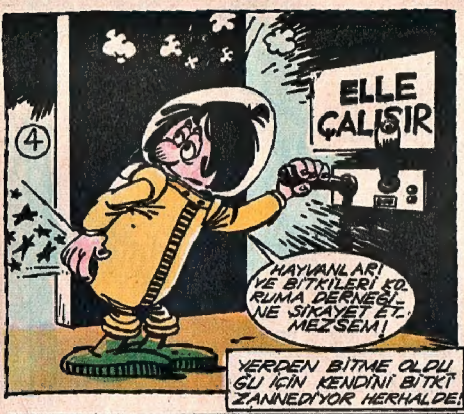

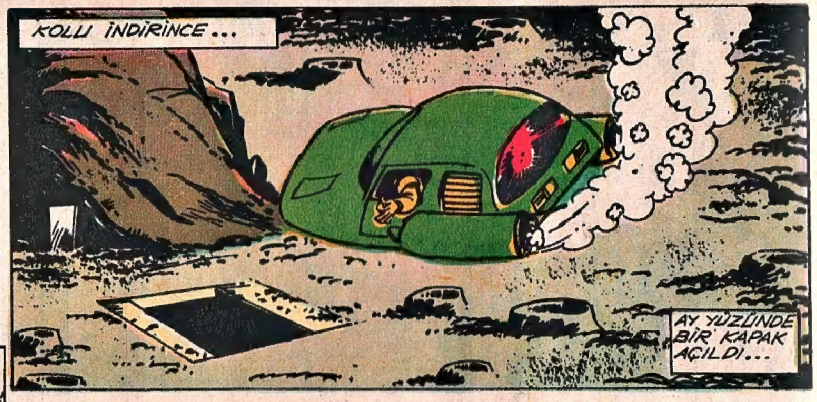

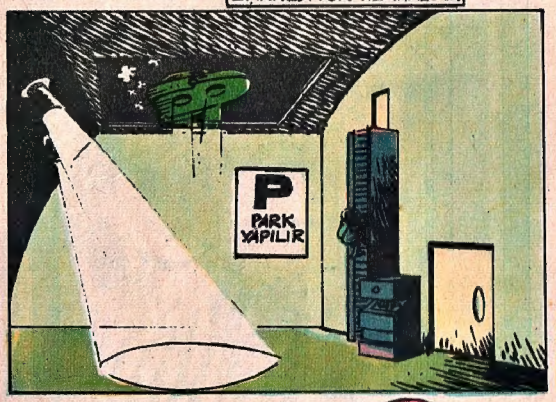

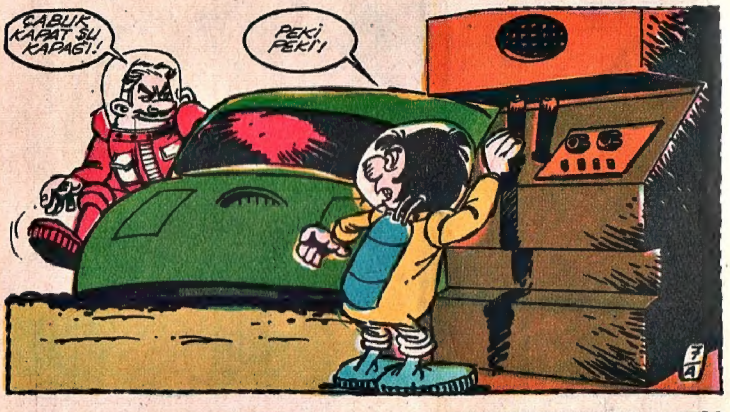

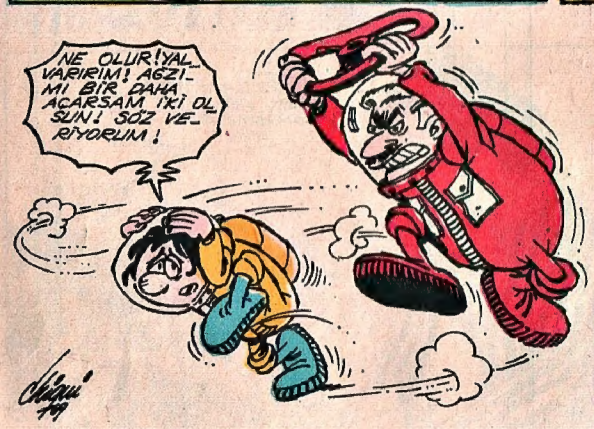

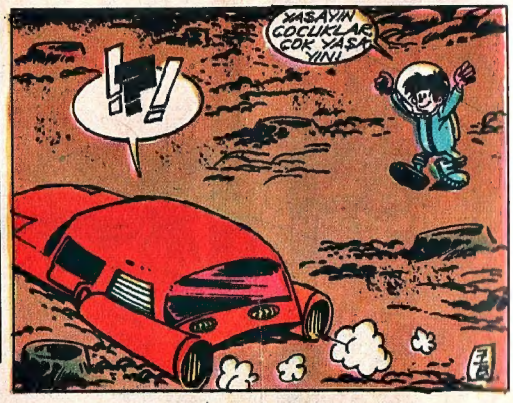

CAKCAK
SACAK
YUMURCAK

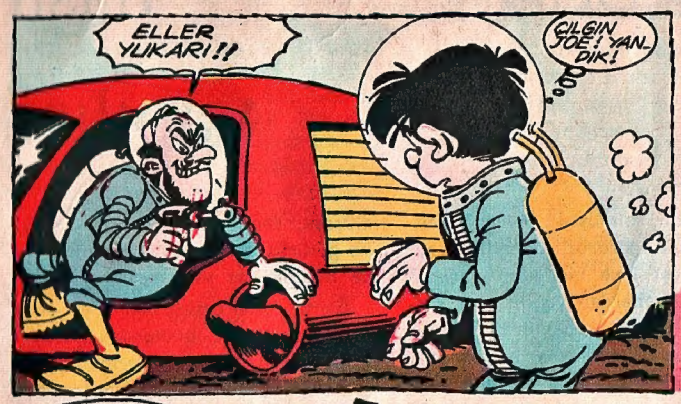
ELLER YUKARI!!
ÇILGIN JOE! YANDIK!

SENİN BURADA İŞİN NE? DOĞRU SÖYLE. MEZSEN KULAKLARINI KESERİM!

BEN KIRMIZI ŞAPKALI KIZIM. BÜYÜKANNEME YEMEK GÖTÜRÜYORDUM DA!

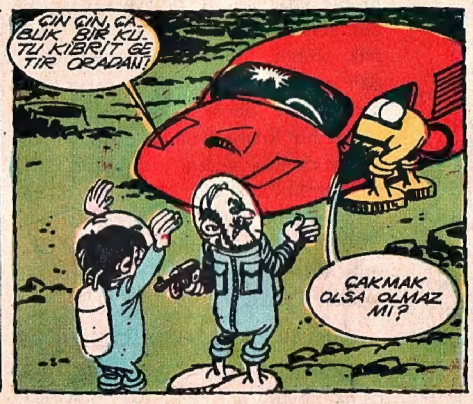
ÇIN ÇIN, ÇAKMAK BİR KUTU KİBRİT GETİR ORADAN!
ÇAKMAK OLSA OLMAZ MI?

ÇAKMAKLA EĞLENCELİ OLMUYOR. AÇIN ŞU KAPAĞI. KULAK DEDİĞİMİZ ŞU DUYMA ORGANINI!
KEBAP YEDİĞİM DE GÖRSÜN.

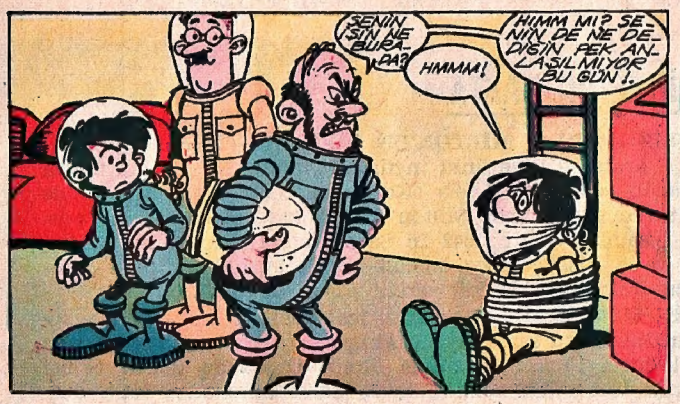
SENİN İŞİN NE BURADA?
HMMM!
HMMM MI? SENİN DE NE DEDİĞİN PEK ANLAŞILMIYOR BU GÜN!.

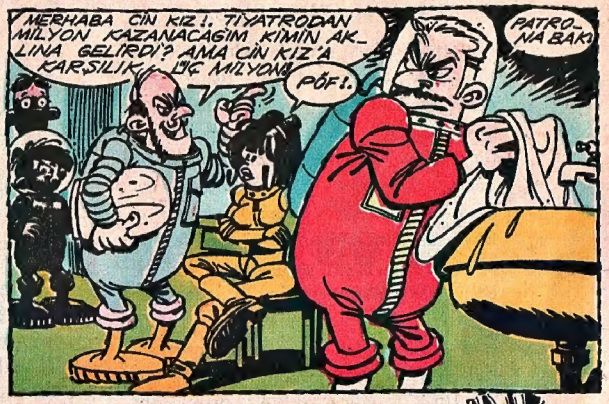
MERHABA ÇİN KIZ!. TİYATRODAN MİLYON KAZANACAĞIM KİMİN AKLINA GELİRDİ? AMA ÇİN KIZ'A KARŞILIK 3Ç MİLYON!
PÖF!.
PATRONA BAK!

NE YAPIYORSUN SEN?
NE YIKIYORSUN, NE YIKIYORSUN?!?
BEN Mİ? ŞEY YAPIYORUM... ÇARŞAFLARI YIKIYORUM!
ÇARŞAFLARI! BU HANIM, ÇARŞAF TEMİZ OLMAZSA YATAMAZMIŞ!!

BANA NE? İSTER YATAR, İSTER SAKIZ ÇİĞNER! BUNDAN BANA NE?
TERBİYESİZ!
SAKIZ ÇİĞNEMEZ KİBARDIR!

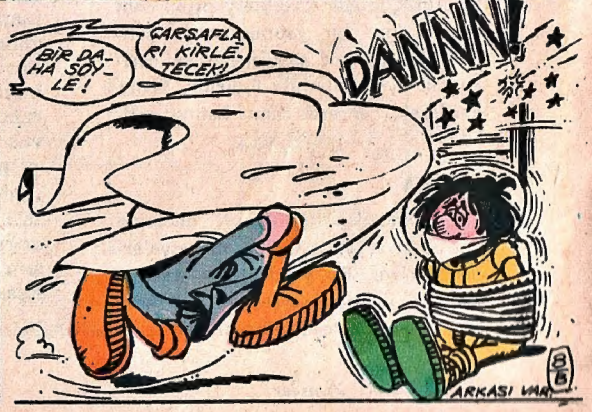
BİR DAHA SÖYLE!
ÇARŞAFLARI KİRLETECEK!
DANNN!
ARKASI VAR

HAFTANIN ANSİKLOPEDİSİ

Camdan eşya nasıl yapılır?

Cam ile ilgili bu üçüncü yazımızda sizlere camdan eşya yapma yollarını anlatacağız. Isıda yumuşatılmış ya da eritilmiş camdan eşya yapmak için belli başlı üç yol vardır. Bunlar üfleme, silindirden geçirme ve kalıba dökmedir.

Yumuşamış camı üfleyip balon biçimine sokmayı daha önceki yazımızda öğrenmiştik. Cam fabrikalarında da şişe'er aynı usulle yapılır. Uzun bir borunun ucuna alınan yumuşak cam öteki ucundan üflenip şişirilir. Yalnız bu şişirme işlemi demir bir şişe kalıbı içinde yapılır. Böy'ece şişen cam kalıbın biçimini alır. Üf'eme bittikten sonra boru yavaşça cam hamurundan koparılır ve aynı işlem tekrarlanır. Yüzlerce yıl şişe yapımında bu ilkel usul kullanılmıştır. Bugün, şişeler makine'er tarafından el değmeden yapılmaktadır. Ama gene de iyi cam eşyalar el'e yapılır.

Cam eşya yapımında ikinci yol kalıba dökme yoludur. Bu usulde bir cam kasenin nasıl yapıldığını görelim. Eritilmiş cam, kase biçiminde bir kalıba dökülür. Camın üzerine basınç uygulanır. Cam soğuduğu zaman üzerindeki basınç kaldırılır. Böylece cam kalıbın biçimini almış olur. Cam eşya yapımında üçüncü usül, cam hamurunu silindirden geçirmedir. Bu usül pencere camı yapımında kullanılır. Uzun bir demir çubuk erimiş camın içine batırılıp çıkarılır. Çubuğun üzerine yapışan cam çekilip ince bir yaprak haline getirilir. Bu yaprak merdanelerden geçirilerek aynı kalınlığa indirilir. Sonra kesilerek pencere camı haline getirilir.

AYNA

Günümüzden üçyüz yıl öncesine kadar ayna en pahalı cam eşya'ardan biriydi. Bu yüzden çok az kişi kendini rahatça seyredebilirdi. Ama bugün ayna evlerin vazgeçilmez eşyalarından biri olmuştur. Aynada kendimizi niçin görürüz. Genellikle aynalar arkası ince bir gümüş eriyiği ile sıvalı camlardan yapılır. Bir mağaza vitrinindeki aksimize baktığımız zaman bunu daha iyi anlarız. Işık demetleri boşlukta yol alır. Tıpkı bir top gibi de bir yere çarptıktan sonra geri döner. Güneş, e'ektrik ampulü gibi bir ışık kaynağından çıkan ışık yüzümüze çarptıktan sonra geri döner. Geri dönen bu ışığın bir kısmı önünde durduğumuz vitrin camına aksederek tekrar geriye, gözümüze döner. Böylece mağazanın vitrin camında kendimizi görürüz. Ayna arkasına sürülmüş gümüş eriyiği yüzünden ışığı daha iyi aksettirir.

CAMLAR NASIL RENKLENDİRİLİR?

Cam nasıl renklendirilir? Eğer bir cama kalınlığı yönünden bakacak olursak, camın yeşil renkte olduğunu görürüz. Bunun sebebi camın içinde bulunan az miktardaki demirdir.

Camın içine çeşitli madenler karıştırmak suretiyle bunlar renklendirilir. Nikel katılmasıyla pembe, bakır ilâvesiyle yeşil renkte camlar elde edilir.

ÖZEL CAMLAR

Hiç soğuk bir çay bardağına sıcak koydunuz mu? Derhal çat'ar değil mi? İşte âdi camın en büyük mahzuru budur. Camın çatlamasını önlemek için cam hamuruna asit borik katılır. Böylece ani ısı farkları yüzünden camın çatlaması önlenir. Günümüzde ısıya ve darbeye dayanıklı cam'ar yapılmaktadır. Motorlu taşıtlarda kullanılan camlar mikalıdır. Bunlar kırıldıkları zaman dağılmazlar. Isıya dayanıklı camdan da mutfak eşyaları yapılır.

TARİHTE BU HAFTA

İNGİLİZ ŞAİRİ J. MİLTON'UN DOĞUMU — Bundan 362 yıl önce, 9 aralık 1608'de ünlü İngiliz şairi John Milton Londra'da doğmuştu. «Paradise Lost» (Kaybolan Cennet) isimli eseriyle bütün dünyada tanınan Milton Cambridge Üniversitesinde edebiyat öğrenimi yaptı. 1642 İç Savaşı'nda Cromwell'in tarafını tuttu ve o başa geçince önemli bir görev aldı. Sürekli çalışmadan ötürü 1652'de kör oldu. 1674'te de öldü.

NOBEL'İN ÖLÜMÜ — Dinamiti icat eden ve Nobel Armağanlarının kurucusu ünlü İsveçli kimyager Alfred Nobel, bundan 74 yıl önce, 10 aralık 1896'da ölmüştü. 1833'de doğan Nobel dinamiti icat ettiği zaman, İsveç halkı tarafından halk düşmanı ilân edilmişti. Ama o, bütün bunlara aldırmadı, icadını geliştirdi. Bu işten büyük paralar kazandı, çok zengin oldu. Savaşta icadı yüzünden yüzbinlerce insanın öldüğünü görünce, büyük bir vicdan azabı çekmeye başladı. Kazandığı bütün paraların ölümünden sonra barışçı gayeler için harcanmasını vasiyet etti. Böylece Nobel Armağanları doğmuş oldu.

TÜRKİYE TARİHİNDE İLK ANAYASANIN İLÂNI — Türkiye'de ilk anayasa kanunu, «Kanun-u Esasi» adı ile 11 aralık 1876'da ilân edilmişti. Osmanlı İmparatorluğu'nda anayasaya doğru ilk hareket Mustafa Reşit Paşa'nın kaleme alarak 3 kasım 1839'da okuduğu Gülhane Hattı ile başlamıştı. Kanun'u Esasi, Abdülhamit II tarafından bağışlanmış bir anayasaydı.

Neden, Niçin?

... Şeker niçin tatlıdır?

Beynin yüzeyinde tad alma duygusunun gerçek yeri olan belirli bir kısım vardır. En azından dört veya daha fazla sinir takımı buradan çıkar veya buraya döner. Bunların uçları ise dildeki ve boğazın b'r kısmındaki tad alma oluşmoiklerinin içindedir. Bu sinir takımlarından biri uyarılınca, beyinde tatlı lezzet dediğimiz tesiri uyandırır. Bu belirli sinirleri özellikle uyaran bir madde ise şekerdir.

Şeker aslında, birbirlerine yakinen bağlı olup kimi öbürlerinden daha az tatlı olan bir kimyasal madde grubuna verilen toplu addır. Fakat bütün tatlı madde'er de bu kimyasal gruba girmezler. Örneğin, bazı kimselerin şeker yerine kullandıkları zaharin, kimyasal yönden şekerden tamamen farklı olmasına rağmen, herhangi bir şekerden daha tatlıdır.

Alplerdeki çobanlar birbirleriyle nasıl haberleşirler?

İsviçre Alpleri'nde yaşayan çobanlar birbirleriyle uzun Alp borularıyla haberleşirler. Borular genç çam ağaçlarından oyularak yapılır. Sonra uçları kıvrılır. Çoban boruyu toprağa dayayıp üfler. Çıkan ses vadiler arasında yankı yaparak öteki çobanlara kadar ulaşır.

BÜYÜK SÖZLER

Ceza geçiştirilebilir, ama suçluluk hissi insanın içinde ölünceye kadar yaşar.

• Bir suç işlenince, her zaman bunun cezası çekilmiyebilir. Bazı kimseler sosyal durumlarından, bazıları da kanunların boşluklarından faydalanarak bu cezaları çekmeden geçiştirebilirler. Böyle kimselere çevremizde arada sırada raslarız. Ama bu kimseler bir zaman için «cezadan kurtulduk,» diye sevinseler dahi, acaba yüreklerini sıkan «suçluluk» hissinden kurtulabilirler mi? Hayır, bu his, cezaların en büyüğü olarak o kimse ölünceye kadar, vicdanında yaşayacaktır.

İLKÇAĞ'IN ÜNLÜ BİR HÜKÜMDARI

DÂRÂ

Otuz altı yıllık bir hükümdarlıktan sonra M. Ö. 12 aralık 486'da ölen İran İmparatoru Dârâ, arkasında o çağa kadar dünyanın görmediği büyüklükte bir imparatorluk bıraktı. M. Ö. 550'de doğan Dârâ, 521 yılında a'tı büyük asi'zade ile birleşerek Gavmata İsyanını bastırdı. Çok geçmeden de egemenliği ele aldı. Krallığının ilk yıllarında egemenliğini sağlamlaştırmak için sayısız savaşlar yaptı. Önce Babililer'e saldırarak şehri yerle bir etti, halkının çoğunu öldürdü. Sonra İran'daki, Medya'daki ve öteki ü'ke'erdeki isyanları bastırdı. Ülkesini yirmi satraplığa bölmüştü. Bunlar iç işlerinde bağımsızdılar. Dârâ merkezin baskısını satrap'ıklar üzerinde iyice hissettirebilmek için posta teşkilâtı kurdu. Ayrıca bugünkü telgraf gibi işaretlerle bir haberi kısa zamanda büyük uzaklıklara gönderebilmenin yolunu bulmuştu.

Dârâ, 513 yılına doğru İskit'er'e savaş açtı. İskitler Dârâ'nın önünden kaçarlarken bütün yiyecekleri yok ediyor, kuyuları dolduruyorlardı. Dârâ tam bir yıl İskit'er'in peşinden koştu. Onlarla karşılaşmadığı gibi ordusunu da açlıktan yorgunluktan kaybetti. Ama İyonya'nın ve Trakya'nın bir kısmını ele geçirdi.

Yunanistan'ı egemenliği altına almak isteyen Dârâ, 495'te ordusuyla harekete geçti. Böylece Birinci Med Savaşı başlamış oldu. Ama Mardonius komutasındaki ordu bozguna uğradı, ayrıca donanma da Athos (Aynaros) da fırtınadan perişan oldu. Dârâ beş yıl daha hazırlanıp harekete geçtiyse de Marathon'da Miltiyades'e yenildi. Yeniden Yunanistan'a saldırmak için hazırlık yaptığı sırada öldü.

Herşeyin En Garibi :

EN ÇOK ÖLDÜREN KAATİL — Cinayet tarihinde en çok sayıda adam öldürdüğü bilinen kaatil H. H. Holmes adıyla da tanınan 1860 doğumlu Herman Webster Mudget'tir. Chicago'nun 63'ncü Sokağındaki pansiyonunda 150 genç kadının canına kıydığı tahmin edilmektedir. 22 Kasım 1893 günü patlak veren şüpheli bir yangın sonucunda «Castle» (Saray) diye adlandırdığı pansiyonunda kovuşturma yapılmış, bu arada bir sürü gizli geçit, merdiven ve penceresiz oda keşfedilmişti. Bunların çoğunda havagazı ve elektrik olduğu gibi, duvarları, dışarıya ses geçirmeyecek şekilde kapitone edilmişti. «Castle» de ayrıca bir asansör, iki şüt, bir ocak, bir asit banyosu, bir teşrih masası vardı. Buralarda insan vücutlarından kesilmiş parçalar ele geçti. Holmes 7 Mayıs 1896'da ortağı Benjamin Pitezel'i öldürmek suçundan asılmıştır.

EN BÜYÜK MÜZE — Dünya yüzündeki en büyük müze New York'taki Amerikan Tabiî İlimler Müzesidir. 1874 yılında bina edilen bu müze, birbirine bağlı 19 binadan meydana gelmekte olup 23 dönümlük arazi kaplamaktadır.

ZERO-X

KAPTAN TRAVERS'LE ARKADAŞLARI İKİZ YILDIZDA ARAŞTIRMA YAPTIKLARI SIRADA, BRAD YAPRAK-GÖZÜN ETKİSİNE GİRMİŞTİ.. MARTİN'LE DOKTOR DA AYNI DURUMA DÜŞMEKTE GECİKMEDİLER..
6
KAPTAN SIĞINACAK BİR YER BULMUŞ, GÖZDEN KAYBOLMUŞTU!.
KAÇIYOR!.. ATEEŞ!
EVET.. VURALIM ŞUNU!.

DERKEN
BENİ GÖRMEDİLER ŞİMDİ DÜŞÜNEBİLİRİM..
KEŞİF TANKI!.. KENDİMİ ORAYA BİR ATSAM!.
BU SIRADA BASTIĞI TOPRAK SARSILMAYA BAŞLADI..
AYAKTA DURAMIYORUM... EYVAH DÜŞECEĞİM..
TOPRAK DALGALANIYOR, ARASINDAN GENE O YAPRAK GÖZLER FIŞKIRIYORDU..
YÜZÜME YAPIŞMAK İÇİN SALDIRIYORLAR!
HAYIR.. HAYIR!.
ZORLU BİR MUCADELE....

GELECEK HAFTA: KAPTAN ANA GEMİDE!

Tarzan

5
TEMPO TAPINAĞININ BİLGİN İHTİYARLARINDAN BİRİ, TARZANIN OĞLU KORAK'IN GENÇLİĞİNİ ÇALMIŞTIR. TARZANLA KORAK TEMPO'YA GELİP, ZAMAN DERESİNE İNERLER...

KEŞKE SENİ BURAYA GETİRMESEYDİM BABA.. BİRAZ SONRA SENİ DE BANA BENZETECEKLER!..
KORKMA İHTİYAR. BEN NE YAPTIĞIMI BİLİYORUM. ONLARIN ŞU ZAMAN DERESİNİ GÖRMELİYİM...

HALİM YOK TARZAN, BAYILACAĞIM...
BU DUMANLAR TÜTSÜ GİBİ BİR ŞEY. İNSANI BÜYÜLÜYOR. KENDİME HAKİM OLMALIYIM. YOKSA BENİ DE MAHVEDERLER.

NE KADAR İNDİK TARZAN? DAHA ÇOK MU VAR?
BİLMİYORUM! ZAMAN KAVRAMINI KAYBETTİM!

DEREYE İNİNCE TARZAN HAYRETTEN DONA KALDI. BÜTÜN DÜNYANIN GEÇMİŞİ, HAYVANLARIYLA, İNSANLARIYLA BURADAYDI...
#204
Russ Manning

BU ZAMAN DERE-
SİNDE BENİM GÖR-
DÜKLERİMİ SEN DE
GÖRÜYOR MUSUN?
SİSLER
ARASINDA
İNSANLIĞIN
BÜTÜN GEÇ-
MİŞİNİ GÖ-
RÜYORUM.

TARİH ÖNCESİ HAYVAN-
LARI... TARİHİN BÜTÜN MEŞ-
HURLARI... HARPLER-
DE ÖLEN ASKER-
LER... BATIK
GEMİLER...
TRENLER....

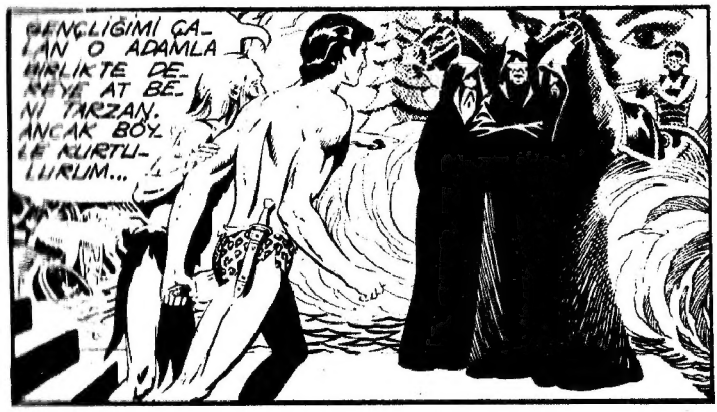
GENÇLİĞİMİ ÇA-
LAN O ADAMLA
BİRLİKTE DE-
NEYE AT BE-
Nİ TARZAN.
ANCAK BÖY-
LE KURTU-
LURUM...

BU İHTİYAR BENİM OĞ-
LUMSA, DERHAL ONA
GENÇLİĞİNİ GERİ VE-
RİN. YOKSA FENA
YAPARIM!
BİZ VEREMEYİZ.
ROJANT ALDI,
ANCAK O VE-
REBİLİR!
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1970 by United Feature Syndicate, Inc.

AL İSTEDİĞİNİ!

DİKKAT TAR-
ZAN! ARKA-
NA BAK!

ARKASI
VAR

HİKÂYE

Erich Kästner'den Çeviren : **AKŞİT GÖKTÜRK**

ÜÇ KÖŞELİ BELEDİYE KONAĞI

Yeni belediye konağını dört köşeli değil de üç köşeli yapmak düşüncesini domuz çobanı ortaya attı. Daha önce de belirtildiği gibi, Piza'da, sürüyle insanın görmeye koştuğu eğik kule'yi o yapmıştı.

«Üç köşeli bir belediye konağı eğik bir kuleden çok daha büyük bir ün kazanır Şilda!» dedi domuz çobanı büyük bir kendine güvenle.

Ötekiler bu parlak düşünceye yürekten katıldılar. Öyle ya, aptallar da kolay ün kazanır. Bugün de böyledir bu, Ortaçağ'da da böyleydi. Ertesi sabah saat yedide işe başladı Şildalılar. Altı hafta sonra yeni belediye konağının üç duvarı hazırdı. Pazaryerine bakan geniş duvarın ortasına kocaman bir kapı açtılar. Yalnız çatısı kalmıştı yapının şimdi. Derken çatı da bitirildi, yeni belediye konağının bir pazar günü törenle açılmasına sıra geldi.

Bütün Şildakentliler açılış törenine bayramlık giysileriyle geldiler, domuz çobanı en önde olmak üzere, ak badanalı üç köşeli yapıya girdiler. Ama daha merdivenleri çıkmaya kalmadan bir kargaşalıktır koptu, birbirleriyle çarpışıyorlar, ayakları takılıyor, birbirlerinin eline ayağına basıyorlar, kafaları tokuşuyor, öfkeden gözleri dönmüş, hep bir ağızdan sövüp sayıyorlardı. İçerdekiler bir ân önce dışarı atmak istiyorlardı kendilerini. Dışarıdakiler de ne yapıp yapıp içeri girmek istiyorlardı. İğne atılsa yere düşmezdi bu kargaşalıkta!

En sonunda, her yanlarında sıyrıklar, yaralar, bereler, morartılarla kendilerini bu kördöğüşünün dışına dar attılar. Neye uğradıklarını şaşırmış, birbirlerine hep aynı şeyi soruyorlardı: «Neydi bu başlarına gelen?» Ayakkabıcı, kulağının ardını kaşıyarak:

«Bizim belediye konağının içi karanlık!» dedi.

«Evet, çok doğru!» diye bağrıştı ötekiler.

Ama fırıncı:

«Peki neden böyle oldu?» diye sorunca, uzun süre şaşkın şaşkın bakıştılar. En sonunda terzibaşı çekingen bir sesle:

«Bulduml» dedi.

«Nedenmiş bakalım?»

«Bizim yeni belediye konağında ışık yok!» dedi terzibaşı düşünceli. Şaşkınlıktan bir karış açılmış ağızlarıyla tam yirmi kez başlarını salladılar. Dediği doğruydu terzibaşının. Belediye konağı, içinde ışık olmadığından dolayı böyle karanlıktı!

Akşamleyin Kırmızı Öküz'de buluştular, biraz içerek yeni belediye konağının içine nasıl ışık sokabileceklerini tartıştılar. Birçok görüşler ileri sürüldü. Ama bu görüşlerden hiç birine akılları yatmadı.

Beşinci birayı gövdeye indirdikten sonra demirci, aranan çözüm yolunu buldu.

«Işık, su gibi bir öğedir,» dedi düşünerek. «Suyu nasıl kovalarla evimize taşıyorsak, ışığı da yeni belediye konağımıza öyle taşıyabiliriz!»

«Yaşa!» diye bağrıştı ötekiler hep bir ağızdan. «Bu iş de böylece çözüme kavuşmuş oldu!»

Ertesi gün yeni belediye konağının önünde olmalıydınız! Kalabalıktan adım atacak yer bulamazdınız. Ellerinde kürekler, kazmalar, süpürgeler, tırmıklarla bütün Şildalılar günışığını kovalara, tencerelere, çömleklere, fıçılara, çamaşır seleleriyle doldurmaya çalışıyorlardı. Kimileri de kocaman boş patates çuvallarının ağzını ışığa tutuyorlar, sonra bu çuvalları çabucacık kapattıkları gibi sırtlayıp belediye konağına koşuyorlardı. İçeri girince çuvalların ağzını çözerek içlerindeki günışığını karanlığa silkeliyor, sonra gene dışarı koşarak boşalan çuvalları gene ışığa tutuyor, kovalara, fıçılara, sepetlere kürek kürek ışık dolduruyorlardı. En açıkgözlerden biri de bir fare kapanı getirmiş, ışığı kapanla yakalıyordu. Gün batıncaya dek böyle çabaladı Şildalılar. Sonra alınlarının terini silerek sonucu görmek üzere konağın kapısından içeri girdiler. Soluk bile almıyorlardı heyecandan. Gözlerini faltaşı gibi açmışlardı. Gelgelelim konağın içi gene bir gün önceki gibi kapkaranlıktı. O zaman boyunlarını bükerek büyük bir üzüntü içinde gene dışarı çıktılar.

Orada öyle üzgün üzgün dururlarken, yoldan geçen bir serseri bu üzüntülerinin nedenini sordu. Durumu ona anlattılar, bir çözüm yolu bulamamaktan yakındılar. Serseri onların biraz kafadan çatlak olduklarını görerek:

«Bundan kolay ne var? Çatıyı kaldırırsanız, olur biter!» dedi.

Çok şaşırmışlardı. Domuz çobanı, serseriye:

«Bu öğüdün sonuç verirse Şilda'da konuğumuz olarak istediğin kadar kalabilirsin,» dedi.

«Evet,» diye söze katıldı Kırmızı Öküz İçkievi'nin sahibi, «burada kaldığın sürece yemen içmen de benden!» Bu söz üzerine serseri, sevinçle ellerini ovuşturdu, hemen Kırmızı Öküz'e giderek, bir dana buduyla patates salatası, bir fıçı da bira ısmarladı kendine.

Şildalılar günlerce uğraşarak belediye konağının çatısını açtılar. En sonunda ne görsünler! Bütün yapının içi birden aydınlanıvermesin mi? Artık şimdi kurul toplantılarını yapabilecek, yazışmaları yürütebilecek, kamu otlaklarını kiraya verebilecek, vergileri toplayabilecek, karanlıktan dolayı belediyede yığılıp kalmış bütün işleri sonuçlandırabileceklerdi.

Mevsim yaz olduğundan, havalar da kurak gittiğinden, tepelerinde bir çatının bulunmayışı hiç bir sakınca doğurmadı. Serseri de Tanrı'nın günü keyifle yedi içti, günden güne göbek salmaya başladı.

Uzun bir süre işler yolunda gitti. Derken güz geldi, kara bulutlar belirdi gökte, bir gün ansızın bir yağmur başlayıverdi. Sonra dolu bile yağmaya başladı. İşler altüst olmuştu. Çatısız belediye konağının içindeki Şildalılar iliklerine dek sırılsıklam oldular. Demircinin burnunun direğine güvercin yumurtası büyüklüğünde bir dolu tanesi düştü. Fırtına bütün başlardaki şapkaları uçurdu. Sırılsıklam bir durumda evlerine koşuştular, bütün gün yatakta kalarak sıcak ıhlamurlar içtiler, burnuna toz kaçmış koçlar gibi aksırdılar.

Ertesi sabah boyunlarına sarılmış sıcak atkılar, pancar gibi kızarmış burunlarla Kırmızı Öküz İçkievi'ne koşarak, akıl danışmak üzere serseriyi aradılar. Ama serseri çoktan görünmeze karışmıştı. Şimdi kendilerine akıl verecek kimseleri olmadığından, belediye konağını birkaç hafta daha çatısız olarak kullanmayı denediler.

Derken bir gün kar yağmaya başladı, kurul odasında birer kardan adam gibi otururlarken domuz çobanı:

«Sevgili Şildakentliler, bu iş böyle gitmeyecek. Hiç değilse yılda yağışlı mevsimlerinde, çatıyı gene kullanmamızı öneriyorum,» dedi.

Soğuk canlarına tak etmiş olduğundan, bu öneriyi hepsi olumlu karşıladılar. Soğuk almamış tek kişi yoktu aralarında. Böylece çatıyı gene yaparak kiremitlerini döşediler.

Belediye konağının içi gene eskisi gibi karanlığa boğulmuştu tabii. Ama bu kez bir çıkar yol buldu Şildalılar. Hepsi şapkalarına birer yanar çıra taktılar. Çıra ışığı pek fazla değilse bile, hiç olmazsa birbirlerini tanımalarına yetiyordu.

Ne yazık ki aradan on beş dakika geçince çıraların ışığı körelerek titremeye başladı. Bir saat sonra da şapkalardan yayılan yanık kokusu sardı ortalığı. Sonunda gene aylarca önce olduğu gibi karanlıkta kalmışlardı. Hiç birinden çıt çıkmıyordu. Üzüntüden ağızlarını bıçak açmıyordu.

Derken ayakkabıcı birden bağırdı:

«Bakın! Bir ışın! Bir ışın!» Gerçekten de duvarda belirmiş bir çatlaktan incecik bir tutam günışığı sızıyordu içeriye! Dışarıdan sızan bu altın selâma, büyülenmiş gözlerle bir süre baktılar. O zaman domuz çobanı:

«Ne eşek kafalıymışız!» diye bağırdı. «Pencere yapmayı unutmuşuz!» Bu sözleri söylerken heyecanla yerinden fırlamış, karanlıkta demircinin ayağına takılarak tökezlenmiş, masanın kıyısına çarpıp üç dişini birden kırmıştı.

Durum aydınlanmıştı. Pencereleri unutmuşlardı demek! Hemen evlerine koşarak kancalar, gönyeler, su düzeçleri getirdiler; o gün akşam olduğunda ilk pencereleri açmışlardı bile. Böylece Şildalılar üç köşeli belediye konaklarından daha çok, unutulmuş pencerelerle ün kazanmışlardı.

Çok geçmeden ilk gezginler sökün etti geldi Şilda'ya. Şildakentlileri merakla seyrediyorlar, birkaç gece kalıyorlar, en önemlisi de Şilda'da bir hayli para harcayıp gidiyorlardı.

«Gördünüz mü,» diyordu domuz çobanı arkadaşlarına, «akıllı olduğumuz zamanlarda para kazanmak için yabancı ülkelere gitmek zorunda kalıyorduk. Şimdi aptal olduk, para ayağımıza geliyor!»

Ellerinde kürekler, kazmalar, süpürgeler, tırmıklarla bütün Şilda'lılar gün ışığını kovalara, tencerelere, çömleklere ve fıçılara doldurmaya çalışıyorlardı...

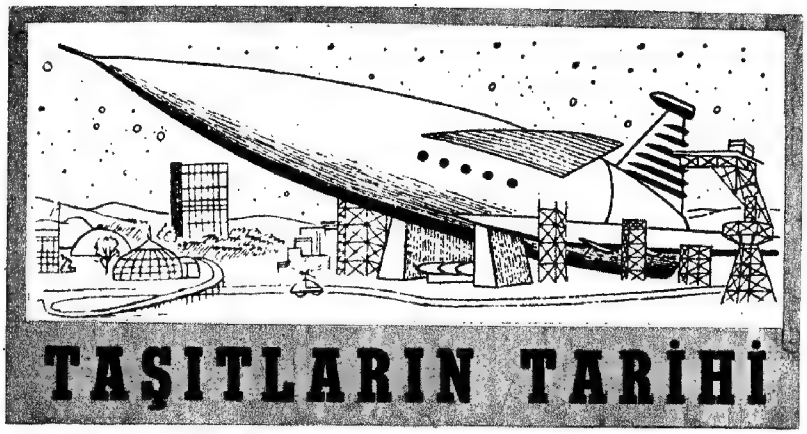

TAŞITLARIN TARİHİ

— VIII —

DENİZ TAŞITLARI

«Taşıtlar Tarihi» nin ilk bölümünde sizlere kara taşıtlarını anlatmıştık. Bu haftadan itibaren de gözlerimizi deniz taşıtlarına çeviriyoruz.

Deniz taşıtlarının tarihi de, kara taşıtlarında olduğu gibi, bundan yıllar önce, tarih öncesi devirlerinden başlar. İnsanoğlunu bir su birikintisinin, ya bir denizin, ya bir nehrin, derenin, gölün bir kıyısından diğer kıyısına götüren ilk deniz taşıtının ne olduğu kesinlikle bilinmemekle beraber, bunun suya düşen koca bir ağaç gövdesi olduğu sanılmaktadır. Tarih öncesi devrinin insanı bu ağacın batmadığını görünce üzerine binip karşı sahile geçmeyi düşünmüş, böylece de ilk deniz taşıtını icat etmiştir!

Bu ilk deniz taşıtı yıllarca insanlara hizmet etti, onları bir kıyıdan diğer kıyıya taşıdı. Yalnız bir ağaç gövdesi ne kadar büyük olursa olsun, çok sayıda adam taşıyamıyordu. Üstelik, istenilen yere doğru yöneltilmesi de çok güçtü. Bunu gören ilk insanlar birkaç ağacı yanyana getirip kalın sarmaşıklarla bağlamayı düşündüler, ilk «sal» ı icat ettiler. Fakat bu taşıt da kullanışlı değildi. Bir kere kalın uzun değneklerle suyun dibine dayanarak sa'ı hareket ettirmek çok güçtü, sonra salın altı düz olduğu için içine su doluyor, salın üzerindekileri sırılsıklam ediyordu. İnsanlar buna da bir çare bulmakta geçikmediler.. İri bir kütüğün ortasını boşaltıp, etrafı kalkık, ortası çukur, içine su girmeyen daha güvenilir, daha rahat bir deniz taşıtı yaptılar...

En azından medeniyetin tarihi kadar eski olan deniz taşıtlarının tarihi işte böyle başladı. Ve yüzyıllar boyunca insanlar tekneleri geliştirerek bugün modern gemilerini, transatlantiklerini, denizaltılarını icat ettiler. Şimdi sizlere sırasıyla bunların tarihçesini vereceğiz.

İLK TEKNELER

Deniz taşıtları tarihinde önemli ilk adımı atanların Akdeniz ülkesinin insan'arı olduğu tahmin edilmektedir. Meselâ Mısırlıları ele alalım. Tarih kitaplarının yazdığına göre Eski Mısırlılar çok iyi denizciydiler. Bundan 6000 yıl kadar önce bile tekne yapmasını bilirlerdi. Hele bugünkü sandallara çok benzeyen tekneleri yapmakta ustaydılar. Geniş tahta parça'arını yanyana getirip bağlarlar, su almaması için bunları derilerle örterlerdi. Dipleri düz olan bu tekneler, hem kürek, hem de deriden yapılmış dört köşe yelkenle yol alırdı.

En azından medeniyet tarihi kadar eski olan deniz taşıtlarının tarihi «sal» ile başlar...

Taşıtlar tarihi ile ilgilenenler, yelkeni de, küreği de, hatta hatta bugünkü dümen biçimini de Mısırlıların bulmuş olduklarını iddia ederler.

Akdeniz'de uzun zaman egemenliklerini sürdürmüş olan Giritliler'le Fenikeliler'in Kartacalılar'ın tekneleri hakkında fazla bir şey bilinmiyor. Yalnız bu gemici millet'er teknelerinin daha süratli gidebilmesi için teknelerine çok sayıda kürekçi oturtuyorlardı. Bu kürekçiler, biri altta, biri üstte olmak üzere iki sıra yerleştiriliyordu.

Eski çağların bu denizci milletleri arasında en cesur olanları muhakkak ki Fenikelilerdi. Bunların o çağda Akdeniz'den Atlas okyanusuna çıkıp Anglo - Norman adalarına gittikleri bilinmektedir.

İLK SAVAŞ GEMİLERİ

M. Ö. VIII. yüzyılda Yunanlılar ilk savaş gemisini yaptılar. Bu gemileri Mısırlıların gemilerinden çok farklıydı. Bir omurga üzerine kaburgaları yerleştiriyorlar, etrafını da tahtalarla çeviriyorlardı. Gemiler üç sıra halindeki kürekçilerle yürütülüyordu.

İLK UZAK-DOĞU TEKNELERİ

Avrupa'da her geçen yıl teknelerin biçimi, değiştirilip geliştirilirken Uzak Doğu'da Çinlilerin «cong» adını verdikleri tekne hemen hemen hiç değişmiyordu. Tarihi, Çin'in en karanlık çağlarına kadar giden bu teknenin altı düzdü. Önce ortaya çok sayıda dikey bölmeler koyarlar, sonra da bunun çevresini ya tahtayla, ya da bambuyla örerlerdi. Böylece bölmelere ayrılan tekne su da alsa, yalnız bir-iki bölmesi suyla dolduğu için batmazdı. Avrupalılar tekne yapımında bu usulü ancak XIX. yüzyılın sonlarına doğru kendi teknelerine uyguladılar. Dibi düz olduğu için istenildiği zaman kolayca kumun üzerine çekilebilen bu teknelerde kayıkçı arkada durur, elindeki kürekle hem dümen tutar, hem de gerektiği zaman gidişi frenlerdi.

CANAVAR GEMİSİ

Eski devirlerin en cesur, gözü pek denizcileri İskandinavyalı denizcilerdi. Bun'arın kullandıkları gemilere, görünüşlerinden dolayı «Canavar Gemisi» denilirdi. Deniz üzerinde uçar gibi giden bu gemilerin önü canavar başına benzerdi. Arka tarafı ise yine bir canavarın kuyruğu şeklinde yapılmıştı. Yelkenleri harikulâde güzel, geniş, rüzgârla hemen dolan, mavi ve kırmızı kumaşlardan yapılırdı. Bu gemilerin iki kenarında otuz korsan oturur, hem kürek çeker, hem de gizlendikleri yerden saldıracakları korsanları gözlerlerdi. Bunlar ilk çağların en dayanıklı tekneleriydi. İnce bir yapıları olduğu için en dar ve sığ yerlere kolaylıkla girerler, düşman gemilerine hayli korkulu dakikalar yaşatırlardı.

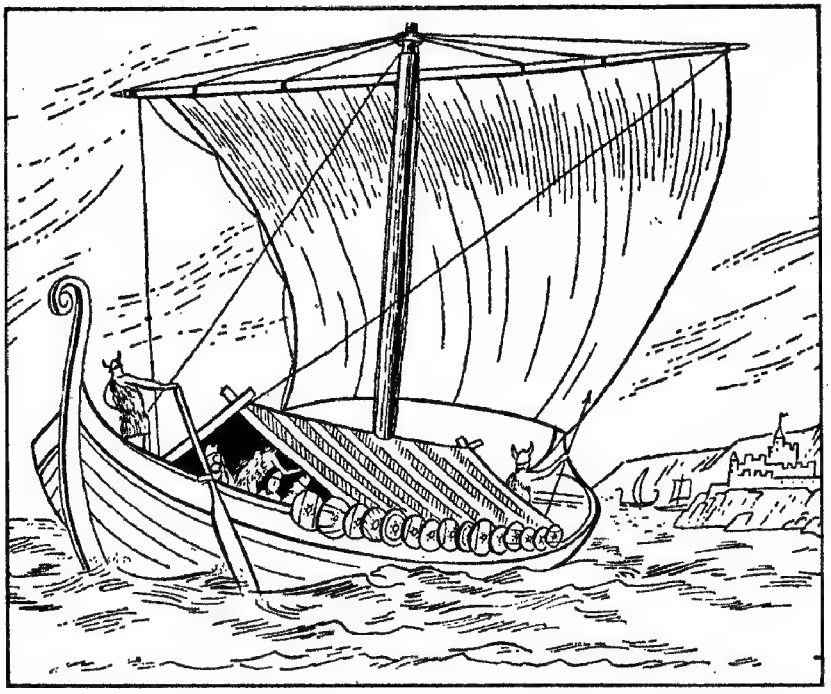

Eski Mısırlılar çok iyi denizciydiler... Bunlar 6000 yıl kadar önce bile tekne yapmasını biliyorlardı...

İskandinavyalı denizciler genellikle uzun deniz yolculuklarına çıkarlarken yanlarına kuş alırlardı. Ufukta hiç kara görünmediği zamanlar kuşları salıverirler ve onların gittiği yöne gemilerini çevirirlerdi.

Gelecek hafta :
Pusulanın İcadı, Yelkenin Altın Çağı ve İlk Buharlı Gemiler

Eski devirlerin en cesur, gözü pek denizcileri İskandinavyalı denizcilerdi. Kullandıkları gemilere «Canavar gemisi» denilirdi...

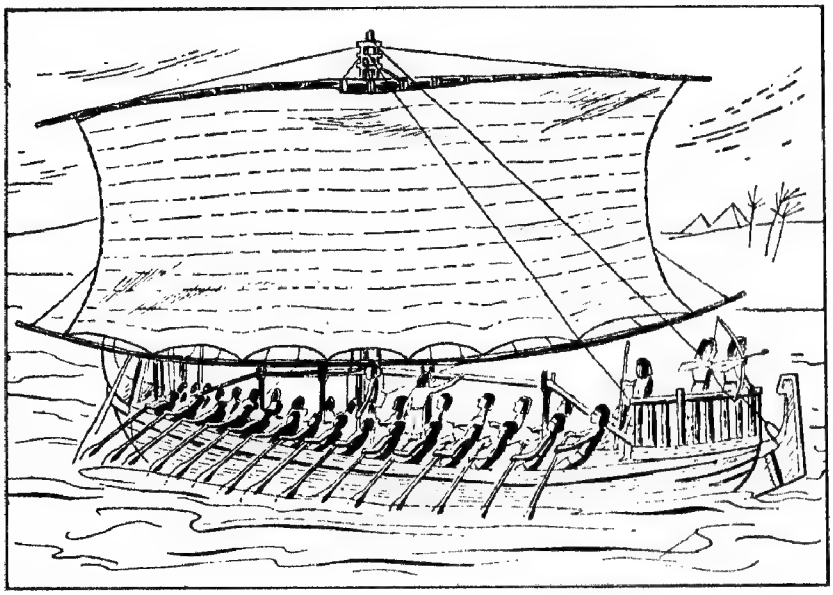

CİMİ İLE TİMİ DEFİNE PEŞİNDE

3

YALNIZ ON DOLAR İSTERİM.. PARA DA PEŞİN HA!..

İSTEDİĞİN PARA OLSUN!..

BAK BETTY, KASABAYA BİRİLERİ GELMİŞ, KIYAFETLERİNDEN YABANCI OLDUKLARI NASIL DA BELLİ..

ARABA TAMİR EDİLENE KADAR BİZ DE ŞURADAKİ SALONA GİRİP BEKLEYELİM BARİ...

OOO, BAKIYORUM KASABAYA YENİ BİRİLERİ GELMİŞ!

HAY ALLAH!.. ŞU KILIKLARINA BAK BUNLARLA EPEY EĞLENECEĞİZ GALİBA!..

BAK TİMİ.. EĞLENCELİ BİR YERE BENZİYOR..

BİZE İKİ GAZOZLA BİR BARDAK SÜT VERİR MİSİNİZ?

HADİ BAKALIM EVİNİZE.. ANANIZ BABANIZ SİZİ ARIYORDUR..

NE O? YOKSA OKULA GİDERKEN YOLU ŞAŞIRIP DA BURAYA MI GİRDİNİZ?

SAKIN EVE GİDİNCE DAYAK YEMEYİN... YOKSA GÜZEL ELBİSELERİNİZE ÇOK YAZIK OLUR!..

GÜLMEKTEN ÖLECEĞİM ÇOCUKLAR.. ŞU ÜÇÜNÜN HALİNE BAKIN!..

HAH! HAH! HA!..

EYVAH!.. CİMİ ADAMIN BARDAĞINA ÇARPTI!..

ŞİMDİ VİSKİMİ DÖKMENİN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖSTERİRİM SANA!..

BEBEKLER YUMRUKTAN ANLAMAZLAR JAK!.. ONLARA ŞÖYLE BİR DİLİNİ ÇIKAR, YETER!..

CİMİ DİLİNİ ÇIKARTAN KOVBOYA ÖYLE BİR YUMRUK SALLADI Kİ, ADAM KENDİNİ YERDE BULDU...

GÜM

POF!

O SIRADA BİLL DE YETİŞİP BİR BAŞKA HAYDUDU ANASINDAN DOĞDUĞUNA PİŞMAN ETTİ...

ŞU TABURESİ ATAYIM, AMA HANGİSİNİN KAFASINA?

TAMAM, KISMET BUNUNMUŞ...

NE O? BUGÜN BURADA YİNE EĞLENCE VAR DEMEK!..

SALON BİR ANDA SAVAŞ YERİNE DÖNMÜŞTÜ. MASALAR HAVADA UÇUŞUYOR, YUMRUKLAR BİRBİRİNİ İZLİYORDU. DAHA ŞİMDİDEN KIRILMADIK CAM, ŞİŞE KALMAMIŞTI...

ZAVALLI ÇOCUKLARI GÖRMEYEYİM DAHA İYİ!..

PAAT! KÜTT!

GÜM!

AMA BİZİMKİLER HÜCUMA GEÇMİŞLERDİ. VURUYORLAR, KIRIYORLAR, ETRAFI TOZ DUMANA KATIYORLARDI...

NEDEN SONRA KAVGA SONA ERDİ...

BİZİMLE ALAY ETMEK NE DEMEKMİŞ, ÖĞRENDİLER İŞTE!

KOLLARIMIN PASI ÇÖZÜLDÜ..

AMAN ALLAH IM!.. GÖZLERİME İNANAMIYORUM.. ÜÇÜ DE SAPASAĞLAM!..

BİZİMKİLER SANKİ HİÇBİR ŞEY OLMAMIŞ GİBİ ELLERİNİ KOLLARINI SALLAYA SALLAYA ÇIKTILAR,

BİZE KAFA TUTANIN VAY HALİNE!..

BRAVO YABANCILARA DOĞRUSU!

BİR ÇEŞME BULSAK DA SUİÇSEK...

YA.. BEN DE ÇOK SUSADIM!..

-ARKASI VAR-

TEHLİKENİN ORTASINDA

Türkçesi :
TOMRİS UYAR

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ : Biz dört yetim kardeşiz. Ablamız Filiz geçindiriyordu bizi. Bir gün büyük amcamızdan bize bir konak kaldığını öğrendik. Hemen Çamlıca'ya doğru yola çıktık. Arkadaşlarımız Chuck'la Suzan da geldiler bizimle. Bu efsanelerle dolu konağı hepimiz görmeye can atıyordu.

Konağın kapısı aralanmış, kara sakallı bir ihtiyar başını uzatmıştı. Kötü kötü süzüyordu bizi... «Önüne gelen giremez buraya!» diye bağırdı...

— 8 —

KONAKTA

Üzce'de patlayan fırtına bütün gün sürdü. Yağmur öyle hızlı yağıyordu ki dışarıyı seyretmek bile imkânsızdı. Buğulu camlar ardında oturduk kaldık. İzmit'ten Chuck'a bir paket pişmaniye aldık. Önce görünüşünü pek beğenmedi ama, tattıktan sonra yüzü güldü.

İstanbul'a girdiğimizde Cengiz ile Sezer artık yerlerinde duramaz olmuşlardı. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda Ahmet ağabey, canını dişine takıp Çamlıca tepesine götürdü bizi. Minibüs, dökülüyordu; çıkardığı acayip gürültüleri duymamak için kulaklarımızı tıkamak zorunda kalıyorduk.

Sonunda konak göründü uzaktan. Ağaçların arasından bir hortlak gibi yükseliyordu. Karanlık basmak üzereydi.

Birden: «Bakın!» diye haykırdı Cengiz. «İşte bizim konak. Hadi koşalım!»

Zavallı Suzan şaşkına dönmüştü. Hemen onun elini tuttum. Biz çocuklar deliler gibi konağa koşarken Filiz ile Ahmet ağabey, hiç istiflerini bozmadan, minibüsle peşimizden geliyorlardı. Müthiş bir yokuş vardı önümüzde. Yolun yarısına geldiğimizde iki taş sütun gördük. Konağın giriş kapısıydı burası. Sütunların üzerinde taş oymalar vardı. Birbirini hiç durmamacasına izleyen şimşekler, karanlık tepenin arkasından hayal meyal seçilen denizi garip bir pembe ışıkla aydınlatıyordu.

— «Ayyy!» diye haykırdı Cengiz. Baksanıza çocuklar. Bizim Deniz Canavarı oyulmuş bu taşa!» Gerçekten de son ışınlarını yayan güneşte canlı gibiydi Deniz Canavarı.

— «Yaa!» diye fısıldadım heyecanla. «Deniz Canavarı!»

Sezer'le Chuck, kocaman demir kapıyı açmışlar, bahçeyi geçip demirle sürgülenmiş ana kapının oraya gelmişlerdi.

— «Filiz de nerede kaldı?» diye bağırdı Sezer. «Söyleyin de çabuk olsunlar biraz. Anahtarlar onda.» Sonra ansızın, «Aaaa!» diye haykırdı. «Bu da ne demek oluyor?»

Kapı aralanmış, kara sakallı bir ihtiyar başını uzatmıştı. Kötü kötü süzüyordu bizi.

— «Önüne gelen giremez buraya!» diye bağırdı öfkeyle. «Burası bizim evimiz. Defolun! Çabuk!»

Sezer'in yüzü kıpkırmızı kesilmişti.

— «Kimi kovuyorsun sen?» diye bağırdı öfkeyle. «Burası bizim evimiz. Sen kim oluyorsun da bizi kovmaya kalkıyorsun. Çabuk çık dışarı, yoksa seni polise veririz!»

Ama kapı yüzümüze kapandı. Biz şaşkın şaşkın birbirimize bakarken güneşin son ışınları da eridi; o karanlık, fırtınalı gecede bir başımıza kaldık.

— «Şimdi yapılacak tek şey geceyi geçirecek bir yer bulmak,» dedi Filiz. Onun serinkanlılığına hep şaşırdık zaten.

— «Ama şu fırtınaya bakın Filiz abla!» diye sızlandı Suzan. «Hem birazdan gözgözü görmeyecek!»

— «O adamı elime bir geçirebilsem!» diye haykırdı Sezer. «Gösterirdim ona dünyanın kaç bucak olduğunu!» Ben:

— «Ama içerde kaç kişi olduğunu bilmiyoruz,» dedim.

— «Bu gece dönemeyiz,» dedi Filiz. «Ahmet, sana çok zahmet olacak ama Üsküdar'a filân gitsek de bir yer bulsak geceyi geçirecek.»

Tepeden aşağı bin güçlükle indik. Yoldaki çukurlarda biriken sular üstümüze sıçrıyordu.

— «Bari farlara bir şey olmasa!» dedi Ahmet ağabey. Ve tam o sırada farlar söndü. «Bu şekilde yola devam edemeyiz.» Ahmet ağabey çok üzgündü. «Arabada geçireceğiz geceyi. Kusura bakmayın çocuklar!»

Suzan ağlamaya başlamıştı.

— «Anneciğim! Çok korkuyorum! Karanlık...»

— «Heyyy!» Uzaktan bir ışık belirmişti.

— «Biri çağırıyor bizi!» diyerek fırladım.

Sezer'le Chuck, Filiz'in bir şey demesine vakit bırakmadan dışarı çıktılar. Döndüklerinde yanlarında uzun boylu, çizmeli bir delikanlı vardı. Elinde bir gemici feneri tutuyordu.

— «Hadi gelin!» diye bağırdı Sezer. «Bu ağabeyin ufak bir deniz motoru varmış. Yiyecek bir şeyler alacağız. Hem motorda ıslak elbiselerimizi de kurutabiliriz!»

— «Çok teşekkür ederiz Bay...»

— «Oğuz,» dedi delikanlı. «Do-

Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda Ahmet ağabey, canını dişine takıp minibüsle Çamlıca tepesine götürdü bizi

laşıyordum arabayla, sizin farların söndüğünü gördüm. Başınızın dertte olduğunu anladım. Motor da soğuk ama yine de iyidir bu arabadan.»

Suzan yine sızlanmaya başladı ama delikanlı onu kucağına aldığı gibi kendi arabasına attı. Şoförlük yapan kardeşinin otomobiliymiş bu.

Çok geçmeden motora varmıştık. Tertemizdi kamaranın içi. Masanın üstünde bir daktilo makinesiyle bir araba kâğıt vardı.

— «Pek fazla yer yok,» ama dedi ev sahibimiz, «bayanlar kamarada kalabilirler, biz erkekler de kıyıdaki kayıkhaneye gideriz.» Yardım eden çıkarsa, sucuklu yumurta bile pişirebilirim size.»

Hepimiz sevinçten uçuyorduk, yalnız Ahmet ağabeyin yüzü asıktı biraz.

— «Ne güzel motor, değil mi?» dedi Cengiz.

— «Ben bunu çok ucuza düşürdüm,» dedi. Oğuz: «Eski bir balıkçı motoru. Deniz kuvvetlerinden ayrıldıktan sonra denizsiz yapamıyacağımı anladım. Tabii pek açılamıyorum bununla ama hiç değilse bir ayağım hep denizde. Romanımı da yazabiliyorum böylece.»

Filiz, ev sahibimize yardım etmek için ayağa fırlamıştı:

— «Adı ne motorun Oğuz bey?» diye sordu.

— «Saffet.»

— «Yaa,» dedim neşeyle. Bizim büyük amcamızın karısının adını taşıyor demek!»

— «Büyük amcanız kim sizin?» Oğuz bey şaşırmıştı.

— «Akıncıgil konağının sahibi,» diye devam ettim sözüme, «Biz konağı görmeye gelmiştik zaten! Artık bizim sayılır!»

— «Yapmayın!» diye haykırdı Oğuz bey. «Yani siz Akıncıgil konağının varisleriniz, öyle mi?»

— «Evet,» dedi Filiz. Sonra hepimizi birer birer Oğuz beye tanıttı.

— «Ben Ahmet Şengün,» dedi Ahmet ağabey. Bunlar da Suzan ile Chuck. Kusura bakmayın, az da değiliz ama...»

Oğuz bey dalgın dalgın ellerimizi sıktıktan sonra:

— «Yani konağı sattınız öyle mi?» diye sordu Filiz'e.

— «Yoo!» diye haykırdı Sezer. «Yalnız kara sakal bizi içeri sokmadı. Yarın göstereceğim ona.»

— «Bu işe en çok bizim Melâhat sevinecek» dedi Oğuz bey. «Konağın hizmetçisiydi. Anneannesiyle annesi de eskiden konakta hizmetçilik ederlermiş. Hep o eski günleri anar, baloları anlatır durur. Kocası Kenan'la konağı bu adamların satın almalarına yanar dururlardı. Hepimiz öyle sanıyorduk ya...»

— «Peki içerde kaç kişi var şimdi?» diye sordu Sezer. «Yarın ilk iş...»

— «Benim bildiğim en az altı kişiler,» dedi Oğuz bey. «Ama ben size yardım edebilirim. Ordudayken boks yapmayı öğrenmiştim. Karasakala bir yumruk da ben indiririm.»

Haftaya:
TALİH, CESURDAN YANADIR

TARİHİN MEŞHUR OLAYLARI

2. DÜNYA SAVAŞI

İnsanlık Tarihi'nin en korkunç savaşı olan bu büyük savaşta 36 milyona yakın insan öldü.

Birinci Dünya Savaşı bütün dünyayı kana buladıktan dört yıl sonra 1918'de sona ermişti, ama yeryüzünde silâh sesleri kesilmemişti. İspanya iç savaşı devam ederken İtalyan - Habeş Savaşı, Çin - Japon Savaşı da Asya'yı ve Afrika'nın büyükçe bir kısmını kana boğmuştu. Öte yanda da Almanya gittikçe kuvvetleniyor, büyük bir savaşın hazırlıklarını yapıyordu. Almanya'nın başında Nazi Partisi yöneticilerinden Hitler vardı. Hitler, basit bir onbaşılıktan yetişmiş, parti hareketlerine katılmış, sonunda da Almanya'nın kaderini tayin edecek bir mevkie yükselmişti.

Almanya'nın durmadan silâh ve cephane yığınağı yapması, gerek karada, gerek havada güçlenmesi öteki devletlerin gözünden kaçmıyordu. Uçaklar kısa zamanda gerek hız, gerekse menzil bakımından güçlenmişti. Dev savaş gemileri, denizaltılar, Atlas okyanusunda Almanya'nın gücünü bütün dünyaya ilân ediyordu. Haberleşme araçları da aynı oranda gelişmişti.

Hitler'in emriyle Alman birlikleri 1 eylül 1939 sabahı Polonya'yı işgale başlayınca İkinci Dünya Savaşı başlamış oldu. Üç gün sonra İngiltere ile Fransa bir olup Almanya'ya karşı savaş açtılar. Ne var ki Alman birlikleri Polonya içerisinde hızla ilerliyor, Alman askerleri evlerini, tarlalarını terkederek kaçan zavallı halkın üzerine ateş açıyor, acımadan masum halkı öldürüyordu.

Avrupa kısa zamanda kendini korkunç bir savaşın ortasında bulmuştu. Danimarka ile Norveç, Alman orduları tarafından işgal edildi. Derken bunu Holanda, Belçika, Lüksemburg ve Fransa izledi. Almanlar büyük bir hızla ilerliyorlar, eşi görülmemiş bir yıldırım savaşıyla yeni yeni toprakları Almanya'ya katıyorlardı.

Ateş bu arada Kuzey Afrika'ya da sıçradı, az sonra da Rusya'ya. Almanlar Rusya içerlerine ilerlemek, bu geniş ülkeyi de topraklarına katmak istiyordu. Öte yandan Japon hava kuvvetlerinin âni bir saldırısına uğrayan Amerikan donanması Büyük Okyanus'ta, Pearl Harbour limanında büyük zarar görünce Amerika Birleşik Devletleri de bu amansız savaşa katılmak zorunda kaldı.

Savaş plânlarını, bir yıldırım savaşı üzerine düzenlemiş olan Almanya, savaş uzadıkça üstünlüğünü kaybetmeye başlıyordu. Birkaç cephede birden dövüşmesi, ham madde kaynaklarının yeterli olmaması, her geçen gün Almanya'nın belini biraz daha büküyordu. Bunun sonucu olarak da aldığı esirleri öldürmeye, özellikle diş bilediği Yahudileri kitleler halinde, özel fırınlarda yakarak ortadan kaldırmaya başladı.

Sonunda 30 nisan 1945'te Hitler intihar etti, 2 mayıs günü de Berlin teslim oldu. 7 mayıs 1945 günü de Almanya kayıtsız, şartsız teslim oldu. Büyük Okyanus'ta Japonlarla yapılan savaşta Amerikalılar'ın ilk atom bombalarını atması sonucu Japonya teslim olmak zorunda kaldı.

İnsanlık tarihinin en korkunç savaşı olan İkinci Dünya Savaşı'nda karada, havada ve denizde olmak üzere 36 milyon kadar insan öldü. Japonya'nın Hiroşima'ya atılan ilk atom bombasıyla 66 bin, Nagazaki'ye atılan ikinci bombayla da 37 bin kişi ölmüştü. 100 bin kişi kadar Japon da bu iki bombardımanda feci şekilde yaralandı.

1945 yılında bu amansız savaş sona erdi, ama o günden bugüne yeryüzünde gerçek bir barış sağlanamadı. Devletler iki büyük gruba ayrıldı. Bu iki grup eş kuvvette oldukları için büyük bir dünya savaşı çıkmadıysa da, gerçek bir barış da sağlanamadı. 1950 yılında patlak veren Kore Savaşı, sona erdiyse de 1966'da başlayan Vietnam savaşı hâlâ sürüp gitmektedir.

Yüzüm KIZARDI mı?

Hazırlayan : MÜMTAZ ARIKAN

Geçen akşam aile dostlarımızdan Hüsnü amca ile hanımı Müjgân teyze bize yemeğe davetliydiler. Onları sevinçle karşıladık. Biraz sohbet ettikten sonra herkes masadaki yerini aldı ve yemeğe başladık. Ben köfteyi tuzsuz bulana kadar onemli bir şey olmadı. Tuzluk ilerde, Müjgân teyzenin önünde duruyordu; yani benden iki metre uzaklıkta... Hemen almak için uzandım ama, aynı anda bir şangırtı koptu. Kolum surahiye çarpmış, onu devirmiştim. **Bütün masa ıslanmıştı!** Birden **YÜZÜM KIZARDI!** Tuzluğu Müjgân teyzeden isteyebilirdim, değil mi?..

Türkçe dersinde yazdığım yazıyı beğenmediğim için, defterimden o sayfayı kopardım, buruşturup yere attım... «Ayşegül!» diye sert bir ses duyup başımı kaldırdığım zaman birden **YÜZÜM KIZARDI! Öğretmen çöp kutusunu gösteriyordu!..**

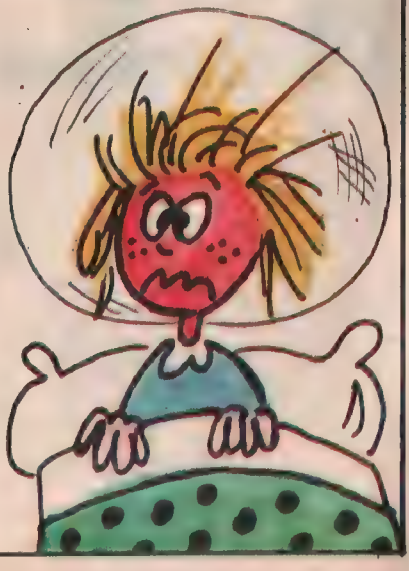

Sakız çiğnemek en büyük zevklerimden biridir. Durmak, dinlenmek bilmeden bütün gün ve gece sakız çiğneyebilirim. Fakat annem ağzımda sakızla yatmamı hiç istemez, beni hep uyarırdı. Bunun ne zararı olabileceğini bir türlü anlayamazdım. Çoğu zaman da kaçamak yapar, sakızla yatağa girerdim. Yine öyle bir gece, ağzımdan sakızı çıkarmayı unutup uyumuşum. Sabah uyandığımda, birden **YÜZÜM KIZARDI!** Sakız yüzüme, saçlarıma ve yastığa yapışmıştı. Annem sakızı çıkarmak için saçlarımın yarısını kesmek zorunda kaldı!..

KİT KAT

TEKSAS HAYDUTLARI

1

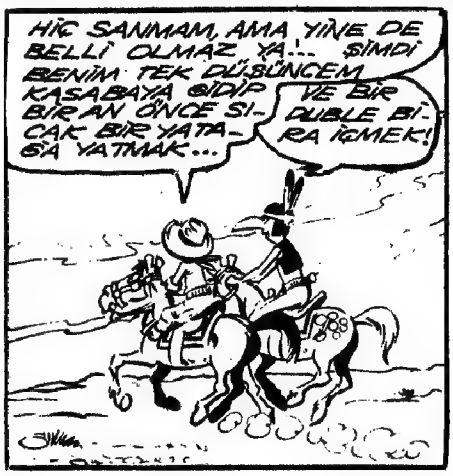

BİR KERE BURAYA EĞLENMEK İÇİN GELDİĞİMİZİ UNUTMA. BU BİR... İKİNCİSİ, SA DECE BİR BENZETME YÜZÜNDEN ADAM YAKALAYAMAZSIN... TAMAM MI?..
BİZ BURADA AT VE SİLAH GÖSTERİLERİNİ SEYRETMEYE GELDİK. AMA ADAMIN BİR KÖTÜLÜK YAPTIĞINI GÖRÜRSEK O ZAMAN İŞE KARIŞIRIZ.
NE O? NE BAKIYORSUNUZ? BURADA SİNEMA MI OYNATIYORUZ?..
ŞEY... YOO...
KUSURA BAKMA ARKADAŞ.
EN İYİSİ BAŞKA BİR YERE GİDİP BİR ŞEYLER İÇELİM..
ATIBOĞAN MİKE'NİN SURATI HİÇ HOŞUMA GİTMEDİ... ONU GÖZDEN KAÇIRMASAK İYİ EDERİZ!
POST
BRANDY
O AKŞAM..
HEPİNİZ ŞEHRİN EN ZENGİN KIZI OLAN BERTA RUSSEL'İ TANIYORSUNUZ DEĞİL Mİ?.. İŞTE ONU KAÇIRACAĞIZ!...
BU İŞ NASIL OLACAK, ŞEF?
GAYET KOLAY!.. TEK SİZ BANA GÜVENİN HER İŞ KENDİLİĞİNDEN OLACAK!...
DEMEK, ONUN İÇİN ATLI GÖSTERİLERİN YERİNİ SORDUN!
DUYDUN MU?
DUYDUM YA... RODEO'DA BİR KIZI KAÇIRACAKLARMIŞ!
HEMEN ŞERİFE HABER VERMELİYİZ!..
ONUN BİZE İNANACAĞINI MI SANIYORSUN? BİZ RODEO'YA GELMİŞ İKİ YABANCIDAN BAŞKA NEYİZ Kİ?
HAKLISIN... EN İYİSİ KENDİ İŞİMİZİ KENDİMİZ HALLEDELİM!..
BİR KAÇ DAKİKA SONRA HAYDUTLARIN TOPLANDIĞI SAMANLIĞIN KAPISI GÜRÜLTÜYLE KAPANDI...
KÜT!
KÜT!
-ARKASI VAR-

FINDIK FARESİ İLE YAPRAK

(2) FINDIK FARESİ'YLE YAPRAK BAĞCI KÖYE DÖNDÜKLERİNDE KARGALARIN BÜTÜN YİYECEKLERİ

BİRKAÇ SAAT SONRA...

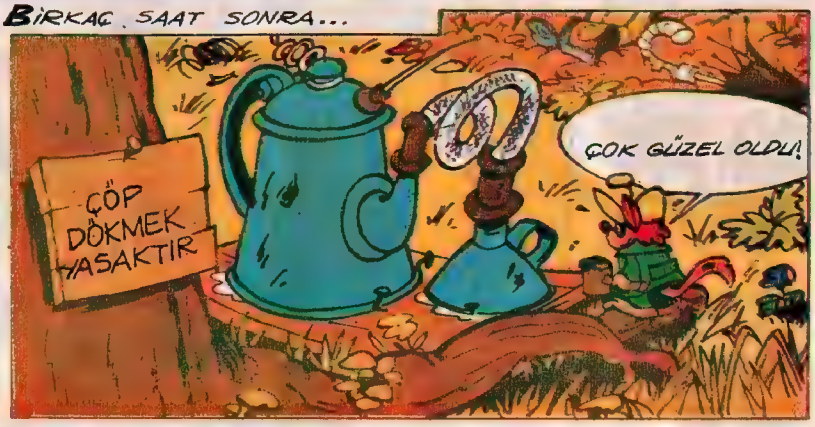

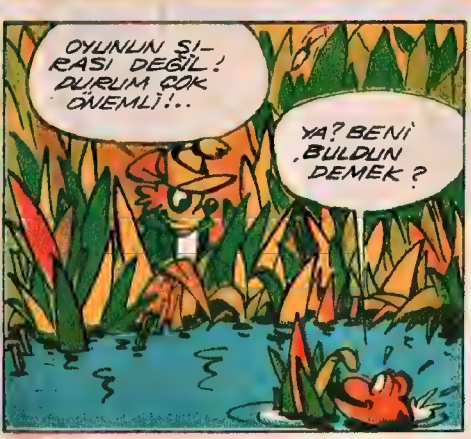

BACI KARGALARA KARŞI

YAĞMA ETTİKLERİNİ ÖĞRENDİLER..

ÖTE YANDAN, KARGALAR YAĞMA ETTİKLERİ YİYECEKLERLE BAYRAM YAPIYORLARDI...

HAH! HAH! HA!

SENİ BENCİL, SENİ!

AMAN NE TATLI!

HELE ŞU CEVİZLERE DİYECEK YOK!

OOOH!

BEN KARGALAR KIRALI XII. GARGARA, BÜTÜN KARGA MİLLETİ İÇİN PARLAK BİR DÖNEM AÇIYORUM!...

BRAVO!

BUNDAN SONRA HİÇ YİYECEK SIKINTISI ÇEKMEYECEKSİNİZ!..

BRAVO!

BİR ELİNİZ YAĞDA, BİR ELİNİZ BALDA OLACAK!

Hİ! Hİ! Hİ! (ALÇAKLIK GÜLÜŞLERİ)

...ZAYİF YARATIKLARIN HEPSİNİ EZECEĞİZ! HAH! HAH! HA!..

YAŞASIN KAHRAMAN KRALIMIZ GARGARA!

BİLİRSİNİZ, BEN HİÇ ÖVÜNMESİNİ SEVMEM!

GELİN ÇABUK, BURAYA GELİN! BAKIN NE VAR!..

A! BU ACAİP ŞEY DE NE?

?

SSST!

SAHİ GÖRÜNMÜYOR MUYUM? HA?...

HİÇ GÖRÜNMÜYORSUN. BU OYUNU BAŞARACAĞIZ! OLDU BU İŞ!

-ARKASI VAR-

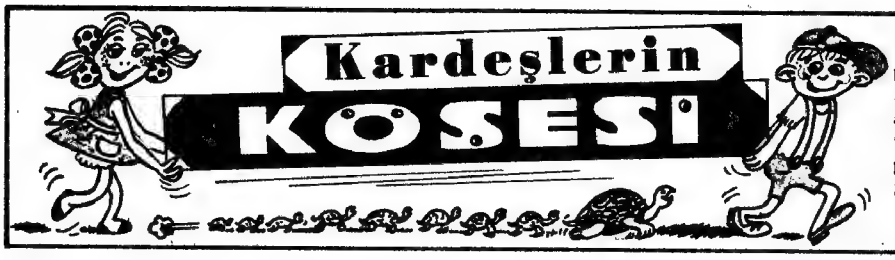

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:

DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P. K. 1146 — İSTANBUL.

ANTALYA

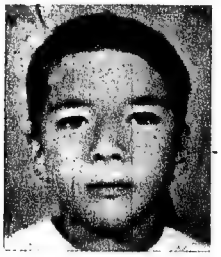

Akdeniz'in incisi
Dağları dizi, dizi.
Türkiye'nin yedincisi
Benim güzel Antalya'm.

Yemyeşil ovası var
Tertemiz havası var
Denizi var berrak berrak
Şelâlesi var akarak.

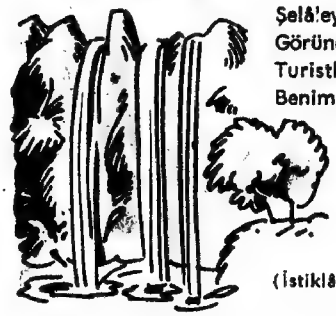

Şelâ'eye gelenler
Görünce hayran olur.
Turistlerin asıl yeri
Benim güzel Antalya'm.

Senin güzel baharın var
Sende hayat dolu bahçeler.
Benim doğduğum yer
Canım Antalyam.

EMEL BURSALI
(İstiklâl İlkokulu öğrencisi - ANKARA)

AYDEDE

Güzel Aydede seni biz,
İnan ki çok severiz.
Işıkların her yere saçılır,
Saçılınca çiçeklerim açılır.
Denizimde sen, Bayrağımda sen,
Sensin dünyamı, aydınlatan
Gecemde sen, içimde sen
Ne olur yanıma gelebilsen.

AYLİN UĞURLU
(Merkez İlkokulu öğrencisi, Karaburun-İZMİR)

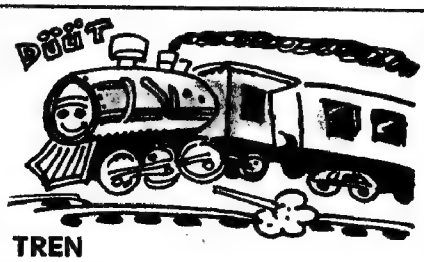

TREN

Makinist düdüğü öttürdü,
Ateşçi kömür attı kazanlara,
Kalabalık koşuştu vagonlara,
Anneler ağladı, çocuklar güldü,
Raylarda ağır, ağır kaydı tren,
Dumanlar etrafa yayıldı,
Artık bulunmaz önüne geçen!
Seyretmek ne hoş tren
penceresinden
Geri geri gidişini ağaçların!
Şaşarım aklına şu arabacının
Güya trenle yarış edecek.
Fakat hemen yorulacak atları
Önüne bayır, yokuş gelecek.
Korkup geçemiyecek tünelden
Sen yaman şeysin tren!..

NEJAT AKINCI
(Karagözoğlu İlkokulu öğrencisi EDREMİT)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

NADİDE KONUK: 2. sokak No. 9/2, Özbek Apt., Karşıyaka - ANKARA. **(12 yaşında. Şiir yazmayı, müziği, sporu, kitap okumayı seviyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

HATİCE KISIK: Poyracık sokak No. 16/2 Ferah Apt., Nişantaşı - İST. **(12 yaşında. Kitap okumayı, seyahati seviyor. Pul biriktiriyor.)**

ALİ OSMAN: Gazi Lisesi No. 351, Lefke - KIBRIS. **(14 yaşında ortaokul öğrencisi. Spora meraklı ve bu konuda mektuplaşmak istiyor.)**

HALE, JALE ve LALE KUMOVA Kardeşler: Zafer Mah. Cami sokak No. 8 - BURSA. **(14, 15, 16 yaşındalar. Hafif Batı müziğini seviyorlar. Roman okumaktan hoşlanıyorlar.)**

HAYALİ İLDAŞ: T. C. Ziraat Bankası Müdürü nezdinde, Arpaçay - KARS. **(16 yaşında, pul koleksiyonu yapıyor.)**

ÜMİT KÖSEOĞLU: And sokak No. 30/12, Çankaya - ANKARA. **(13 yaşında. Sinemadan ve geziden hoşlanıyor.)**

MENEKŞEM

Benim bir köpeğim var,
Adı da Menekşe,
Menekşeyi çok severim,
Sevgili köpeğim benim.

Ben nereye gidersem,
O da peşimden gelir,
Ben onu çok severim,
Sevgili köpeğim benim.

GEDİZ EDİS
(Zühtü Paşa İlkokulu öğrencisi, Kadıköy - İST.)

GÖKYÜZÜ

Derin sonsuz maviliğin
Huzur veriyor insana
Eşsiz olan güzelliğin
Bağlar insanı hayata

★

Baktıkça engin ufuklarına
Bir hafiflik duyuyorum.
Seyrettikçe maviliğini
Sanki göklerde uçuyorum

★

Günün her saatinde
Manzaran başka başka
Sabah koyu maviliğin,
Parlak yıldızların akşamda.

ALİ ARSLAN
(Levent - İSTANBUL)

DÜNYAMIZ

M. HAKKI GEÇİOĞLU
(Celalettin Sayhan İlkokulu öğrencisi - ADANA)

Dünyamız yuvarlaktır.
İşte bunu ispatlamak için
Kristof Kolomb çıkmış yola.
Becerememiş bu işi ama,
Amerika'yı keşfetmiş.
Magellan bu işi yapmış.
Dünyamızın yuvarlaklığı,
Ortaya çıkmış.

EVİM

Ne güzeldir sıcak yuvam.
Bacasında siyah duman,
Buram buram tüter her zaman

Karda kışta korur bizi
Nasıl sevmeyiz evimizi?

Ta uzaktan pırıl pırıl
Yalı boyası görünür
Çiçekleri ışıl ışıl

Ne güzeldir sıcak yuvam,
Ben ona hiç doyamam.

MİNE ÖZACAR
(Yunus Emre İlkokulu öğrencisi, Koca Mustafa Paşa-İSTANBUL)

TATLI RÜYA

Dalınca uykuya,
Kapımı çalıyor rüya.
Götürüyor beni,
Hayal Dünyasına.

İçinde kötülük bilmeyen,
Mutlu insanlar yaşıyor.
Kuşlar neşeyle cıvıldaşıyor,
Çocukların mutluluğu,
Gözlerinden okunuyor.

Ne olurdu sanki!
Dünyamız böyle olsaydı.
Herkes mutlu yaşasaydı.
Düşmanlığın, kötülüğün
Adı duyulmasaydı.

AHMET GÜDÜCÜOĞLU
(Ortaokul öğrencisi - LÜLEBURGAZ)

Oyun ✱ Eğlence ✱ Bilgi ✱ Bilmece

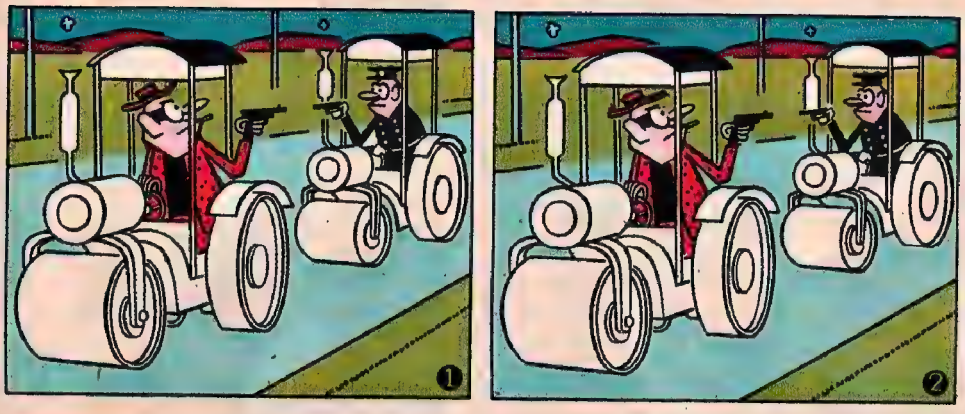

8 FARKI BULUNUZ

HANGİ UÇURTMA KİME AİT BULUNUZ VE BU ARKADAŞLARA YARDIM EDİNİZ.

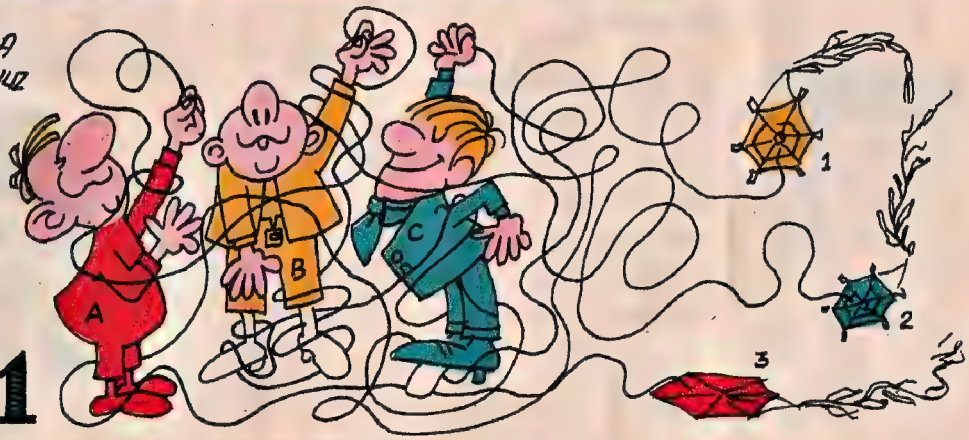

1

AÇIK ŞEKLİ GÖRÜLEN KÜP AŞAĞIDAKİ 7 KÜPTEN HANGİSİNE AİTTİR

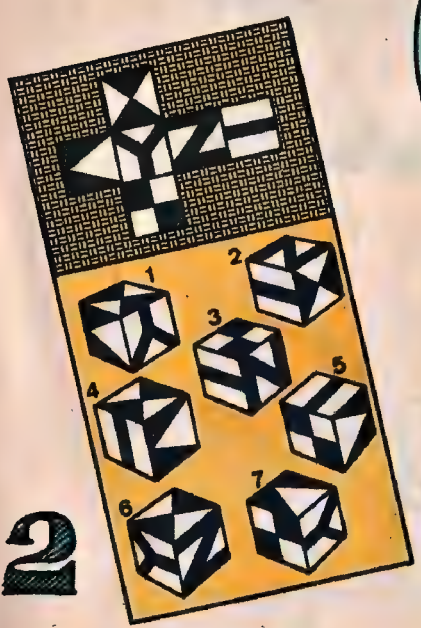

2

BU İKİ RESİM SİZLERE HANGİ ATASÖZÜMÜZÜ HATIRLATIYOR.

3

CEVAPLAR 30. SAHİFEDEDİR.

KARDEŞİME MASALLAR

ARABA SÜREN AYI

Ayıcının biri bir han önünde durdu, ayısını han kapısına sıkıca bağladı, kendisi de bir şeyler yiyip içmek için içeriye daldı. Derken aynı hana üç atlı arabasıyla bir arabacı geldi. Üç attan ortadakini bir direğe bağladı, o da içeriye gitti. Araba ekmek yüklüydü. Ayı biraz zorlanıp çabalayarak bağını çözdü, doğruca arabaya gitti, arabanın üstüne tırmandı, ekmeklerin üzerine yayılmış olan kuru otları eşelemeye başladı. Atlar huylandılar, tepinmeye, kişnemeye, derken birden hanın önünden boşanarak sokak boyunca koşmaya başladılar.

Ayı pençeleriyle dizginlere yapıştı ama, başına gelen bu işe bir türlü anlam verememişti. Atlar gittikçe daha hızlandılar. Hızdan gözleri dönmüş, dere bayır demeden alabildiğine gidiyorlardı. Sokakta yürümekte olan insanlar, kendilerini yol kıyısına dar atıyorlardı. Ağzı köpük köpük olmuştu atların. Ayı ise arabanın önünde oturmuş, dizginlere var gücüyle yapışmış, bir o yana bakıyordu, bir bu yana.

Bir terslik var bu işin içinde, diye düşünüyordu ayı. Atlar bir ara kendisine doğru çifte savurmaya başlayınca, başladı böğürmeye. O böğürdükçe atlar daha da azdı. Köydeki evlerinin önüne varıncaya dek o hızla gittiler.

Herkes ne oluyor diye o yana doğru koşuştu. Atlar ahır kapısından içeri dalıverdiler, araba kapıya takılıp dışarıda kaldı.

Köylünün karısı, ne oluyor diye evden dışarı fırladı. Kocasının içkiyi fazla kaçırdığını, bu yüzden arabayı devirdiğini düşündü! Doğru ahıra koştu. Ama araba kapıya takılmış kalmış, kocası ise görünürlerde yoktu. Huu, ayı, yetişin, yetişin! diye çığlığı bastı.

Ayı ise ardına bile bakmadan, tarlalara dalarak hızla ormana doğru uzaklaştı.

PULCULUK

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER TEŞKİLÂTININ 25. YILDÖNÜMÜ ANMA SERİSİ

Posta İdaresi Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'nın kuruluşunun 25. yıldönümü münasebetiyle 2 pulcan meydana gelen bir seriyi tedavüle çıkarmıştır. 100 ve 220 kuruşluk olan pullardan ilkinin üzerinde «Fırıldak» sembolü kompozisyon, ikincisinde ise «Dünya ve İnsanları» temsil eden kompozisyon bulunmaktadır. Seri 400.000 adet basılmıştır.

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 1,5 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ» — Bu Hafta Doğan Kardeşler Sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Celâl Türkân
İstanbul 12.12.55

Suna Koç
California 11.12.59

Dilek Çınar
İzmit 8.12.60

K. Affan Altıntaş
İstanbul 10.12.56

★İnci Keser
Kayseri 7.12.62

Hasan Genç
Ankara 12.12.58

Süreyya Akçe
Zonguldak 9.12.56

Feridun Yıldız
Bozkır 12.12.59

★Senâ Güçer
Kastamonu 11.12.61

Şebnem Başol
İstanbul 9.12.61

Adnan Uğumlu
İstanbul 12.12.59

★Işık Fidancı
Adapazarı 10.12.64

Bülent Aydoğan
Eskişehir 9.12.65

★Bülent Akman
Samsun 11.12.61

Şaduman Çetintaş
Ankara 12.12.59

Nermin Oyluba
Eskişehir 9.12.59

★Erdem Keklik
Diyarbakır 7.12.60

★Gülseren Balcı
Ankara 11.12.61

B. Reha Şakıyan
Çamlıhemşin 9.12.61

S. Göksel Yüksel
Ankara 9.12.61

★Berrin Aydınlıoğlu
İzmir 12.12.61

Mutahare Sarıtahak
Akhisar 8.12.61

★Erdem Kahveci
Sarılar 7.12.61

Babür Hızlan
İstanbul 8.12.61

Ö. Bülent Ahunbay
İstanbul 8.12.60

Nezahat Özsakınç
İzmit 10.12.58

Hakan Durak
İstanbul 12.12.59

Sibel Kâhya
Ankara 9.12.59

Gökhan Köseoğlu (İzmir-12.12.59)

Not: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. (★) işaretliler doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir. Hediyeler posta ile kazananların adreslerine gönderilir.

BİLGİ BİLMECE OYUN EĞLENCE ÇÖZÜMLERİ

(1) A=2 B=1 C=3

(2) 7 No.lu küp

(3) DOST BAŞA, DÜŞMAN AYAĞA BAKAR.

8 FARK:

1 — Haydutun şapkası.
2 — Haydutun elindeki tabanca.
3 — Öndeki silindirin egzozu.
4 — Öndeki silindirin direksiyonu.
5 — Polisin şapkası.
6 — Arkadaki silindirin egzozu.
7 — Arkadaki silindirin ön tekerleğinin pimi.
8 — Öndeki silindirin üst kısmının sol tarafı.

KARİKATÜR

— *Dikkat uçuruyorum!..*

— *Öğretmenim bebek bakımı dersine ne zaman başlıyoruz!..*

— *Bir daha o elindekini üflemeden haber ver!..*

— *«Anne şimdi hatırladım, banyonun musluğunu açık bıraktım galiba...*

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
7 ARALIK 1970
Sayı : 49 **Sıra No. 777**
Yıl : 25 **Cilt : 2**

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
SEZAİ SOLELLİ

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Çağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :

Yıllık: **40 TL.** ★ Altı aylık: **20 TL.** ★ Yurt dışı yıllık: **55 TL.** ★ Yurt dışı altı aylık: **27.50 TL.** ★ Yurt dışı uçak yıllık: **86 TL.** ★ Yurt dışı uçak altı aylık: **43 TL.** ★ **Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	**1500 TL.**	**Tam sayfa**	**2500 TL.**
Yarım sayfa	**800 TL.**	**Yarım sayfa**	**1500 TL.**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

SİZİN DE BAŞUCUNUZDA BİR KUMBARANIZ VAR MI?

Harçlıklarınızdan biriktireceğiniz paralar sizlere şimdiden güzel gelecekler hazırlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 319

(MORAN - 2678) — 111